

pturas concernunt, conveniunt tam Reformati, quām Sociniani ac Remonstrantes nempe quædam loca esse clariora, quædam obscuriora, ac omnia quorum cognitio ad salutem æternam requiritur, in clarioribus contineri, obscuriorum verò intelligentiam non cuilibet esse necessariam; quod nos inficias imus, ut ex iis, quæ capite undecimō diximus, patet. At in iis, quæ intellectum humanum respiciunt maxima est discrepancia, tam quod ad ejus dispositionem, quæ, ut intelligat ac interpretetur, requiritur, quām normam, secundum quam interpretatio institui debet.

4. Quod dispositionem spectat statuunt Reformati, neminem, nisi internè à Spiritu S. illuminatum, verum S. Literarum sensum, tam in locis clarioribus, quām obscurioribus assequi posse. Patet hoc ex Censurâ in Confess. Remonstrant. cap. I. Sect. 14. & 16. Ubi inter alia sic loquuntur Professores Leidenses. *Si per rectam rationem Remonstrantes hīc usum rationis humanæ Spiritu Sancto nondum illuminatæ intelligunt; non minus cum ratione, aut contra rationem insaniunt, quam Sociniani, &c. Sin autem de homine per Spiritum S. illuminatō hīc loquuntur, rectam quidem ejus rationem judiciō de genuinō S. Scripturæ sensu capacem esse agnoscimus, sic tamen si in hac disputatione non ratiocinationis suæ naturalis, sed Spiritus S. dictamen ac dictum sequatur. Similiter Cl. & Reverendissimus Vir, & apud Leidenses tam Ecclesiastes vigilansissimus, atque eloquentissimus, quām S. S. Theologiæ Professor profundissimus Abrah. Heidanus in præclarō suō opere de Causâ Dei, contra Episcop. lib. I. cap. 6. Perspicuitas Scripturæ est proprietas, quæ in ipsa Scripturâ est, & quam semper retinet si ve homo illuminatus, si ve non illuminatus sit; quamvis non illuminatus illam perspicuitatem non percipiat, &c. Et pōst. Deus Scripturam ita attemperavit, ut Christianus ex illius totō corpore, propriam ipsius mentem, & certam voluntatem in omnibus necessariis Fidei dogmatis, accedente Spiritus illuminatione, optimè, perfectè, ac clare discere & capere possit. Plura videsis apud eundem loc. cit. & alios paſſim. Confer etiam, quæ nos suprà cap. 10. recensuimus. Hanc autem Reformatorum sententiam negant tam Arminiani, quām Sociniani, quibus & nos subscribimus. Arminianos negare liquet ex eorum Apologiâ in Censuram Profess. Leidens. cap. I. Sect. 14. Ubi inter alia hæc occurruunt. Si dicas lumen hoc Spiritus S. prærequiri, ut verus sensus intelligatur, auges absurditatem. Et paulò pōst. Remonstrantes sensus Scripturæ necessarios cognitu, ab homine sine internâ & speciali illuminatione Spiritus S. intelligi posse statuunt. Et Sect. 16. ubi, postquam verba, modò ex Censurâ allata, retulerat Apologiæ Autor, rogat. *Quid est cum ratione insanire, si hoc non est? &c. Sic etiam Episcopius in Defension. Catechism. Remonst. contra Heidan. pag. 32. fatetur, Remonstrantes docere, omnes & singulos, &c. sine internō Spiritus lumine**